

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד
876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

בעקבות מחוללי המהפכה

מנהיגים אמיתיים אינם תקועים בתוך המציאות הקיימת, אלא רואים את מה שהיא יכולה וצריכה להיות, ומובילים את העם ליעד הנכון

פורצי הדרך. הרבי הרי"צ (יושב) ולצידו חתנו וממשיך דרכו

דרך התורה והמצוות והתפתו למנעמי העולם המודרני. שומרי המצוות נלחמו מלחמת מאסוף, בתקווה נואשת להציל את בניהם. אבל הרבי הכריז 'פרצת', וקרא להאיר את העולם באור היהדות.

מהפכה תודעתית

כאן התגלתה גדולתם של מחוללי המהפכות. חזונו של הרבי הרי"צ התגשם, בדמות עשרות מרכזי תורה וחסידות שקמו באמריקה הקרירה. יהודים עטורי זקן החלו להיראות ברחובות ארה"ב. הוקמו ישיבות, שבהן התחנכו צעירים על-פי אותם ערכים של תורה וחסידות, בדיוק כמו ב'העולם הישן'.

את המהפכה השלים והעצים הרבי מליובאוויטש. הוא חולל בעיקר מהפכה תודעתית. הרבי לימד שלא תיתכן סתירה אמיתית בין העולם ובין התורה. הוא הדריך מדענים, אנשי עסקים, אמנים ומנהיגים יהודים ברחבי העולם, כיצד לעסוק בפעילותם המקצועית בלי לוותר אפילו על קוצו של יו"ד בענייני יהדות.

גם בשאלות הקיום של עם ישראל בארצו לא ביקש הרבי להיות פופולרי. הוא קרא למקבלי ההחלטות שלא להיכנע ללחצי העולם ושלא לוותר על נכסים חיוניים לביטחון הארץ ויושביה. המציאות הוכיחה כי צדק בכל דבריו. הרבי החיה את האמונה בגאולה האמיתית השלמה, בשאיפה להחיש את בואו של משיח צדקנו במהרה בימינו.

מה דעתכם על מנהיג ציבור הקשוב לדעת הציבור? הוא עורך סקרים, מבין מה העם רוצה ומבצע את המדיניות שרוב העם חפץ בה. לכאורה זה ביטוי מושלם למושג 'שלטון העם'. ואולם מנהיגות אמיתית אינה נבחנת ביכולת להקשיב לעם, אלא באומץ ובנחישות להוביל את העם לכיוון הנכון, גם אם העם באותו רגע אינו מאמין שאפשר ללכת לשם.

מנהיגים כאלה מחוללים מהפכות. הם אינם תקועים בתוך המציאות הקיימת, אלא רואים את מה שהיא יכולה וצריכה להיות. הם מציבים יעדים שנראים בלתי אפשריים, ומצליחים להניע את ההמונים לחתור אליהם.

מול העריצות הסובייטית

כזה היה הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, נשיאה השישי של חסידות חב"ד. כאשר פרצה המהפכה הקומוניסטית ברוסיה הסובייטית והחלה לדכא את הדת, איש לא העלה על דעתו שאפשר להתניב כנגדה. אבל הרבי לא התרשם מיחסי הכוחות ומהסכנות הגדולות, והקים מחתרת של חסידים בעלי מסירת נפש, שפעלו לשמירת גחלת היהדות.

בבואו לארה"ב, בשנת ת"ש (1940), מצא שם יהדות קרירה, שמנסה להיטמע ברוח האמריקנית. ידידים טובים ניסו להסביר לו שאמריקה שונה, ושאינן שום סיכוי לבנות באמריקה את היהדות הישנה. אבל הרבי הכריז: "אמריקה אינה שונה!", ומשפט זה היה לסיסמה המובילה את פעילותו לבניית יהדות אותנטית גם בארה"ב.

ב' בשבט תש"י (1950) נסתלק הרבי הרי"צ, ועל כיסאו עלה חתנו, הרבי מליובאוויטש. הוא הציב יעדים שאפתניים עוד יותר – להביא את אור היהדות לכל פינה על פני כדור הארץ, ולהפריח יהדות מקורית בכל פינה.

אין לנו יכולת לקלוט עד כמה היעד הזה נשמע בימים ההם תלוש מן המציאות. היהדות שומרת המצוות הייתה מרוסקת אחרי השואה. המוני צעירים, מבתים דתיים וחרדיים, נטשו את

יש חדש

שבת הילולא והתעלות

בשבט זו, י' בשבט, חל יום ההילולא של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון). נהוג לעלות לתורה בשבת זו, וכדי לאפשר לכל הקהל לעלות, מכנסים מנייני קריאה נוספים. כמורכב לומדים אחרי התפילות את פרקי מאמר החסידות האחרון של בעל ההילולא ('באתי לגני'). בבתי כנסת חב"ד יהיו בע"ה השבת התועדויות מיוחדות. בתי חב"ד רבים ברחבי הארץ מארגנים התועדויות גדולות במוצאי שבת קודש, ברוב עם.

תפילות ב'בית הרבי'

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ, הבית שנבנה בכפר חב"ד בדוגמת בניין '770', בית מדרשו של הרבי – מזמין את הציבור לבוא לקראת י' בשבט ובמוצאי השבת להתפלל בהעתק חדרו של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 054-8113770.

שבת של צעירים

800 צעירים מ-200 ערים ברחבי ארה"ב, מלווים בשלוחי חב"ד בעריהם, עשו שבת מרוממת במרכז חב"ד בניו יורק. בעבור רבים מהצעירים זו הייתה השבת היהודית הראשונה בחייהם. ביום ראשון עלו כולם לתפילה בציונו של הרבי.

לרגל יום ההילולא י' בשבט
כותבים ומתברכים
לבקשת ברכה בציון הקדוש

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:39	17:00	16:48	17:01	17:03	17:03
17:56	17:57	17:56	17:58	18:01	18:05

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המשל מתאר את האירועים

לאחר שבני ישראל יצאו ממצרים החלו המצרים לרדוף אחריהם, ומלאך האלוקים שהלך לפני המחנה התייצב מאחוריו, וגם עמוד הענן חצץ בין בני ישראל לבין מחנה מצרים, ככתוב: "וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל".

רש"י מבאר את כל ההתרחשויות האלה בעזרת משל "למהלך בדרך ובנו מהלך לפניו, באו ליסטים לשבותו – נטלו מלפניו ונתנו לאחריו; באו זאבים מאחוריו – נתנו לפניו; באו ליסטים לפניו וזאבים מאחוריו – נתנו על זורעו ונלחם בהם, כך 'וַאֲנִי תַרְגְּלֹתִי לְאַפְרִים קָחָם עַל זְרֻעֹתָיו' (הושע יא, ג)".

תפקיד המלאך והענן

המשל נועד להשיב על השאלה, מדוע היה צורך בענן נוסף על מלאך האלוקים, והלוא המלאך נועד "לקבל חיצים ובליסטאות של מצרים", ומה הוסיף עמוד הענן? המשל מסביר,

ש'המהלך בדרך' מבקש להגיע בבטחה אל מחוז חפצו ואינו מחפש מלחמות. רק אם הוא מותקף בידי זאב או ליסטים, אזי באין ברירה יתמודד איתם כדי להמשיך בדרכו.

המסע של בני ישראל נועד להחזירם לארץ כנען, כהבטחת הקב"ה ליעקב "וְאֶנְכִי אֶעֱלֶךָ גַם עִלָּה". זה מודגש במילים "בנו מהלך לפניו" – הליכת בני ישראל היא העיקר, והקב"ה מלווה אותם בלבד. המלאך נועד להגן על בני ישראל ועמוד הענן תפקידו להבדיל את מחנה ישראל ממחנות אחרים, כדי להגנים את המסע, ולא כדי לפתוח במלחמות.

ליסטים וזאבים

ואז "באו ליסטים לשבותו", כדברי פרעה: "סגר עליהם המדבר" – הוא סגר שהמדבר לכד את בני ישראל ושם אותם בשבי, וכביאור רש"י: "שאינם יודעים לצאת ממנו ולהיכן ילכו". כנגד האיום הזה נאמר "נטלו מלפניו ונתנו לאחריו", היינו מה שכתוב "מלאך האלוקים ההולך לפני בני ישראל".

ופתאום "באו זאבים מאחוריו". פרעה רדף

אחרי בני ישראל כדי להילחם בהם, כפי שנאמר "אָמַר אֱלֹהִים... אֶרִיק תְּרַבִּי". בעקבות זאת הקב"ה "נתנו לפניו" – "וַיִּסַּע עֲמוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם".

לקחם בידיו

המלאך חצץ בין המחנות וספג את החיצים והבליסטאות של המצרים, והענן סייע, כדברי רש"י, "להחשיך למצרים". היינו, להעמיק את החושך כדי שיקשה על המצרים לתקוף את בני ישראל. בשלב הזה המלאך עזב, מפני שלא היה בו צורך.

כאשר בני ישראל התקדמו לעבר הים, הענן כבר לא עמד לפניו, משום שתפקידו היה להנחות את הדרך במדבר. גם המלאך כבר לא שמר עליהם, מפני שהענן החשיך קודם למצרים. אוֹיָאז "נטלו על זורעו ונלחם בהם" – הקב"ה עצמו השיב מלחמה כדי לאבד את המצרים. עכשיו, כאשר הקב"ה נלחם בהם, המצרים חישבו לברוח, "אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי ה' נִלְחַם לָהֶם", ואולם דינם כבר נחרץ, והם טבעו בים ובני ישראל ניצלו.

(תורת מנחם, כרך סז, עמ' 184)

אמרת השבוע

איבר מאיבריו

בעיצומה של השואה הנוראה, בשנת תש"ד, הצליח אחד מתלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בפולין להיחלץ מאירופה הבעורת. הוא היגר לארה"ב ובא ללמוד בישיבתו של הרבי הריי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, בניו-יורק.

כשנכנס אל הרבי ליחידות אמר לו הרבי כי בדעתו לשלוח אותו לפתוח ישיבה באחת מערי השדה בארה"ב.

הבחור הופתע. אחרי כל התלאות שעבר ציפה לשהות זמן ממושך במחיצת הרבי. אמנם כשהוטלה עליו השליחות, קיבל אותה בהסכמה מלאה, אבל פניו נפלו.

הרבי ראה את האכזבה בפניו ואמר לו: "אני מחשיב אותך לאיבר מאיבריי, ואיבר לא צריך לשאול..."

מסירת נפש

מן המעיין

למעלה מטעם ודעת

מי שמוסר את נפשו על קידוש השם בפועל ממש, אלא שכוונתו להשיג דבר מה – כגון לקבל שכר וכיוצא בזה – אין זו מסירת נפש אמיתית. מסירת נפש אמיתית היא זו שאין בה שום חפץ ורצון זולת לה' לבדו – בבחינת "מי לי בשמיים ועימך לא חפצתי בארץ". דבר זה אינו אפשרי אלא במדרגה שלמעלה מטעם ודעת.

(אור התורה)

אדם אחר

כשבאה לאדם הזדמנות למסירת נפש בפועל ממש על קידוש השם, ומאיוזה סיבה ניצל מזה, ברור הדבר, בלי שום ספק וספק ספקא, שנשתנתה נפשו הבהמית, הטבעית, ונתהפכה מן הקצה אל הקצה. נהפך הוא לאדם אחר ממש. שהרי התגלה אצלו עצם הנשמה ממש, וזה בוודאי פועל על נפשו הבהמית, לשנותה ולהפכה לגמרי.

(קונטרס העבודה)

מסירת הרצון

'מסירת נפש' אינה כדעת העולם, שהיא הריגה על קידוש השם בלבד. היא כוללת גם את מסירת הרצון. שכן 'נפש' משמעה גם 'רצון'. ומהי מסירת הרצון? שיגביר האדם את רצונו ותשוקתו לדובקה בו יתברך, ועלידי כך לא יחפוץ בשום דבר אחר מענייני העולם.

(אור התורה)

מתי יבוא לידי

בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמיים. אמרו לו תלמידיו: רבנו, עד כאן? אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה "בכל נפשך", אפילו נוטל את נפשי. אמרתי, מתי יבוא פסוק זה לידי ואקיימו. ועכשיו, שבא לידי, לא אקיימו? היה מאריך ב'אחד' עד שיצאה נשמתו באחד.

(ברכות טא)

לא חיפש

יש הבדל בין מסירת הנפש של אברהם אבינו למסירת הנפש של רבי עקיבא: רבי עקיבא ביקש וקיווה למסור את נפשו על התורה, וכפי שאמר "מתי יבוא לידי ואקיימו"; ואילו עניינו של אברהם אבינו היה לפרסם אלוקות בעולם. הוא לא חיפש מסירת נפש, אלא שבמקום שלא היה אפשר אחרת – היה מוכן למסירת נפש.

(ספר המאמרים ת"ש)

אי-אפשר אחרת

אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על קדושת ה' – על הרוב – סובלים עינויים קשים שלא לכפור בה' אחד. ואין מוסרים נפשם מחמת דעת והתבוננות בה' כלל, אלא בלי שום דעת והתבוננות, רק כאילו הוא דבר שאי-אפשר כלל לכפור בה' אחד.

(תניא)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י' שבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' סנהדרין פרק י"ט א	פרק כ"ב	הל' עזרת פרק א	פרק כ"ד	פרק ה"ז	פרק ח"י	פרק יא"י
פרק א' ליום	הל' שאר אבות הטומאה פרק ט	פרק י'	פרק יא	פרק י"ב	פרק י"ג	פרק י"ד	פרק טו

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגורכם או באתר: chabadisrael.co.il

החזרה הסופית לגנו של הקב"ה

בְּאֵתִי לְגִנִּי. על הפסוק (שיר השירים ה,א) "בְּאֵתִי לְגִנִּי אֲחֹתִי כְּלָה" אומרים חז"ל (במדרש רבה שם) שהקב"ה אמר זאת בעת מתן תורה, כשירדה השכינה למטה. וחז"ל מדייקים: "לגן אין כתיב כאן, אלא לגני", כלומר, 'לגן שלי', למקום שכבר הייתי בו בעבר. שכן השכינה כבר הייתה בעולם הזה בראשית הבריאה, ורק מפני חטאי הדורות הראשונים נסתלקה ועלתה למעלה, עד ששבה וירדה במעמד הר סיני.

ואולם השלמות של החזרה 'לגני' תהיה בזמן הגאולה. וכך נאמר בתנא דבי אליהו (סוף פרק כה): "לעתיד יבוא הקב"ה וישרה בתוכו כמידה ראשונה, שנאמר: עוֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן וגו' בְּאֵתִי לְגִנִּי אֲחֹתִי כְּלָה אֶרְיֶתִי מוֹרֵי עֵם בְּשָׁמִי וגו'". מובא שם עוד פירוש המכוון אף הוא לזמן הגאולה: 'בְּאֵתִי לְגִנִּי' – אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. 'אֲחֹתִי כְּלָה' – זו כנסת ישראל. 'אֶרְיֶתִי מוֹרֵי עֵם בְּשָׁמִי' – אלו תורה נביאים וכתובים. 'אֶכְלֶתִי יַעֲרֵי עֵם דְּבָשִׁי' – אלו מדרש, הלכות ואגדות. 'שְׁתִּיתִי יַיִן עִם חֲלָבִי' – אלו מעשים טובים שחכמי ישראל מצפים להם. ואחר-כך 'אֶכְלֹוּ רָעִים שְׁתֹּו וְשִׁכְרוּ דוֹדֵימִ'. אמנם במתן תורה כבר התקיים ה'באתי לגני', אבל הגילוי הזה היה זמני בלבד ואחר-כך העולם חזר והסתיר את האור האלוהי. ובלשון ספר התניא (סוף פרק לו): "רק שאחר-כך גרם החטא ונתגשמו הם [בני ישראל] והעולם, עד עת קץ הימין, שאז יזדכך גשמיות הגוף והעולם, ויוכלו לקבל גילוי אור ה' שיאיר לישראל עלידי התורה".

טעימה מהרמב"ם

הרב חיים הבר

מי הבעלים על נפש האדם?

"אֵין מְמִיתִין בֵּית דִּין וְלֹא מַלְקִין אֶת הָאָדָם בְּהוֹדֵית פִּי, אֶלָּא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים" (הלכות סנהדרין יח,ו)

הנפש הופקדה בידי האדם כפיקדון בלבד מאת ה'. כך משמע מדיוק לשונו של אדמו"ר הזקן: "אין לאדם רשות על גופו כלל להכותו" (נזקי גוף ונפש ד). לעומת זה, ממונו של האדם נמסר לבעלותו, שנאמר (תהילים קטו,טז) "וְהָאָרֶץ נָתַן לְגִנֵּי־אֲדָם". אמנם יש בעלות כללית של הקב"ה על כל מה שברא, וכלשון החינוך (מצווה שח) "הכול ברשות אדון הכול", אך לכל אדם בעלות פרטית על רכושו.

זה פשר ההבדל לעניין הודאה עצמית: בממון, שהוא בבעלות האדם, יכול האדם לחייב את עצמו בהודאתו; אך באשר לגופו ונפשו, אין ביכולתו לחייב את עצמו במיתה או במלקות (לקוטי שיחות לד, עמ' 106).

הרמב"ם קובע שהודאת האדם תקפה בדיני ממונות, אך לא בדיני נפשות ומלקות. הרדב"ז מסביר זאת כך: נפשו של אדם אינה קניינו, אלא שייכת לה'. לכן לא תועיל הודאתו בדבר שאינו שלו, הן לעניין מיתה, שהיא נטילת נפשו, הן לעניין מלקות, שהיא 'חצי מיתה'.

הדברים דורשים הסבר: הלוא כל העולם הוא קניינו של ה', כנאמר "לֹה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ" (תהילים כד,א). אם הנפש קנויה לה', מדוע לא נאמר כך גם על ממונו של אדם, כפי שנאמר "לִי הַפֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב נָאָם ה'" (חגי ב,ח)?

אלא שיש להבדיל בין הנפש ובין הממון:

לפרטים ולקבלת הצעה צרו קשר:
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד
כל העוצמה, בשבילך

בריאות | פנטיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

ב"ה

מכון קדושת האות
חיזוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק מורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כותרים, ריפונים ועוד

'שבת שלום' של הרבי

היא סובבה את ראשה ולתדהמתה ראתה את ציון, בן השנתיים, יורד מהמיטה ומדדה לעבר דלת הבית. מרים לא האמינה למראה עיניה!

ציון החל לנקוש בדלת ואמר שהוא רוצה לצאת. "אתה רוצה ללכת לגינה?", שאלה האם, נרגשת, וציון השיב בחיוב.

לציון לא היו נעליים במידתו, ומרים לקחה זוג נעליים של אחותו ויצאה איתו לגינה. היא חשבה שהיא מדמינת, כשראתה את ציון צועד בארגז החול, עולה ויורד מהמגלשה, כאילו לא אירע דבר.

כעת הבינה מרים את האיחול של הרבי שתהיה לה שבת שלום. אכן, זו הייתה שבת מיוחדת ומרגשת בעבור כל המשפחה. הכאבים של הילד חלפו, והוא התפתח כמו שאר הילדים בני גילו.

באותו זמן הגיע לאזור מגורי המשפחה השליח הרב מענדל בלינוב, ונוצר קשר חם עימו. בעקבות הקשר הזה התחזקו בשמירת השבת ובכשרות המזון.

בשנת תשס"ו (2006) למד ציון במכון לב בירושלים. יום אחד התקשר לאימו וסיפר שהחל להרגיש כאבים במותניים וברגליים.

מרים התקשרה מייד לרבנית פבזנר, וזו הבטיחה לה שתבקש מאחד מנכדיה שנמצא בניוירוק לנסוע לציון הרבי ולבקש ברכה. למחרת עדכנה את מרים שכך נעשה. בשיחתם באותו היום דיווח הבן שחלה הטבה במצבו, אך הכאבים עודם נמשכים.

מרים עדכנה את הרבנית פבזנר. "אינני מסתפקת בהטבה בלבד. ציון צריך רפואה שלמה!", אמרה הרבנית. "אבקש מנכדי לגשת שוב לציון ולבקש שלא יישאר שום רושם מהכאבים".

כעבור כמה ימים התקשרה מרים אל בנה ושאלה איך הוא מרגיש. "מדוע את שואלת?", תהה ציון.

מרים חשבה שהוא מתלוצץ. "שכחת שהיו לך כאבים ברגליים?", תהתה. "כבר הספקתי לשכוח מהכאבים", הפתיע הבן. "הכול עבר לגמרי ואינני מרגיש שום כאב".

ציון הוסמך לרבנות וזכה להקים משפחה חסידית. כיום הוא משמש מנהל בחברת הייטק ומוסר שיעורים בחסידות לבני הקהילה הצרפתית באשקלון.

(עלפי 'הלל כאן' ו'השלמת פרטים עם הגב' אייזנפלד)

מייד אל הרב פבזנר, רבה של קהילת חב"ד בצרפת. רעייתו של הרב ענתה ואמרה שבעלה אינו בבית ויחזור בשעה מאוחרת. מרים אמרה שהיא ממתינה לטלפון ממנו, גם בשעה מאוחרת. בשעה שתיים בלילה, אור ליום שישי, צלצל אליה הרב. מרים סיפרה לו על מצבו הרפואי של בנה, ועל הסכנה שיילקח לניתוח בכפייה. הרב פבזנר הודיע שיעביר את הדברים למזכירות הרבי.

למחרת, בשעה עשר בבוקר, צלצל אליה הרב

"כבר הספקתי לשכוח מהכאבים". ציון אייזנפלד

הרופאים המליצו להאריך את שרירי רגליו של הפעוט. האם הזדעקה: "הלוא אינכם יודעים ממה הילד סובל. מדוע לנתח אותו?!"

פבזנר. ליבה החסיר פעימה. "הרבי נתן ברכה", אמר. היא הודתה לו בחום ושאלה: "האם הרבי אמר דבר מה נוסף?".

"הרבי רק ביקש למסור לך 'שבת שלום', השיב הרב.

מרים הייתה מבולבלת ומאוכזבת. היא המתינה בדריכות ליד הטלפון עד שעה מאוחרת בלילה, בציפייה לקבל מענה ללבטיה, ובדברים ששמעה לא מצאה את הישועה המיוחלת.

בעודה מהרהרת בדברים שמעה פתאום קול.

"גברת אייזנפלד, אם תסרבי לטיפול, ניאלץ לאשפז את בנך בכפייה", הזהירו הרופאים את האם.

זה קרה בשנת תשמ"ו (1986). משפחת אייזנפלד התגוררה אז בסן-דני, פרוור סמוך לפריס שבצרפת. אצל הבן, ציון, בן השנה וחצי, החלו להופיע כאבים במותניים. הם היו חזקים כל-יך, עד שהפעוט לא היה יכול ללכת.

האם, מרים, לקחה את בנה לרופא משפחה, אך הוא לא ידע לאבחן את הבעיה. גם מומחה גדול יותר לא מצא את סיבת הכאב. מרים הגיעה עד הפרופסור פלרן, אורתופד מומחה לרפואת ילדים, ששימש מנהל המחלקה האורתופדית של המרכז הרפואי נֶקֶר לילדים (Hôpital Necker). גם הוא לא מצא הסבר לתופעה.

לאחר דיונים רבים המליצו הרופאים לנתח את הילד ולהאריך את שרירי רגליו, בתקווה שהדבר יביא מזור לכאביו. מרים הזדעקה. "הלוא אינכם יודעים ממה הילד סובל. מדוע לנתח אותו?!", הטיחה בהם וסירבה לטיפול.

שמונה חודשים חלפו. ציון הוסיף לסבול, וקיבל משככי כאבים, שגרמו לו לישון שעות רבות. הרופאים הזהירו את האם כי היא עוברת על החוק בסירובה לטיפול.

יום חמישי אחד יצאה מרים לקנות בשר כשר. "גברת אייזנפלד, את נראית מודאגת. קרה משהו?", תהה הקצב. מרים סיפרה לו על סבלו של בנה הפעוט.

לקוחה, ששמעה את סיפורה של מרים, הציעה לה: "אולי תפני אל הרבי מליובאוויטש?". באותם ימים מרים לא הכירה את הרבי. "דברי עם הרב הילל פבזנר והוא יעזור לך", אמרה לה האישה ונתנה לה את מספר הטלפון בביתו.

בדרכה חזרה לביתה פגשה מרים את שכנתה. זו סיפרה לה שאחיה, העובד במרכז הרפואי נקר, שמע שהרופאים מתכוונים להוציא לילד צו אשפוז בכפייה ולהוציא מהוריו את החזקה עליו. מרים נלחצה מאוד. היא עלתה לביתה וחיגה

סובלים מאקזמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 • להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדגת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריאי של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

נס"ד

צריכים הלוואה אבל אין נכס לשעבד? זה אפשרי!

יוסף מנחם - מנחה למשכנתאות עם 41 שנות ניסיון בנכס דיסקונט
(אין כדי לאפשר עבורכם הלוואה מותאמת אישית
ללא שיעבוד נכס נקלות ונמהירות.)

לשיחת ייעוץ ובדיקה מקיפה - חייגו עכשיו:
074-780-2868
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנסאות שיטת

קפה של שבת בבוקר
בנועם...

אין כמו להתפנק בשבת בבוקר עם
קפה רותח לצד העוגה של שבת.
התחדשו עם נועם 2 ותיהנו משפע
של מים חמים וקרים, בטכנולוגיית
שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות: 077-2304757

אליקים נועם
מטווחים מים מתוקנים

רציתי לשאול
עם הרב מנחם ימענדל קנלסקי
משפיע בשיבת תומכי תמימים קריית גת

יום הסתלקותו של צדיק הוא יום שמח או עצוב?

כאב ועצב.
הרבי מסיק שיום השנה צריך להוביל לחשבון הנפש, להתאים את החיים בעולם הגשמי אל מהלך החיים של הנשמה בעולם הרוחני. מכיוון שהנשמה עולה, גם כל הקשורים אליה צריכים להתעלות בתורה, עבודה וגמילות חסדים.

ביום הסתלקות צדיק הדגש הוא בעיקר על השמחה, ולכן יום זה נקרא 'הילולא', משום שבו נשלמת תכלית ירידת נשמת הצדיק לעולם, והיא מגיעה לעלייה הגבוהה ביותר.

עם זה, ודאי שזה יום של חשבון נפש ולכן הרבי כותב על 'בשבת - יום הסתלקות חותנו אדמו"ר הרי"צ - יום הגדול והקדוש". בעבורנו 'בשבת הוא גם יום עליית הרבי על כס ההנהגה, וזה יום של חיזוק ההתקשרות אליו ולהוראותיו.

כתוב בשולחן ערוך (או"ח סי' תקסח) שמצווה להתענות בכל שנה בימי פטירת ההורים. והטעם, כדי להתעורר בתשובה, ועלידי זה מזכים את האב או האם. הרבי כותב שמנהגנו שלא להתענות, ואדרבה לעשות סעודה ולומר 'לחיים', אך המליץ לעשות סיום מסכת, כדי לבטל את חיוב התענית.

הגאון רבי עקיבא איגר ביקש בצוואתו לבניו שלא יתענו, אלא ילמדו תורה כל היום וכל הלילה (ואם אין בכוחם ללמוד כל היממה) - "יכולים להעמיד אחרים תחתיהם שילמדו, ולתת להם שכרם".

באחד ממכתביו (ה' באייר תשי"ב, מורה לדור נבון) כותב הרבי שיום השנה קשור בשתי תחושות: ביום זה נשמת הנפטר עולה לעולם רוחני נעלה יותר, וזה יום של שמחה לנשמה, וממילא גם לכל יקיריה. מצד שני, כאן למטה יום השנה מרענן את זיכרון הפטירה, דבר הגורם

הלכה למעשה
הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

מנהגי ט"ו בשבת

שאלה: איזו ברכה מברכים על שייק פירות, שאי אפשר להכיר את צורת הפירות המקוריים שבו?

תשובה: עיקרו של ט"ו בשבת הוא סיום שנת המעשר לפירות העץ (השנה: מ'מעשר שני' ל'מעשר עני'), מכיוון שעד יום זה יצאו רוב גשמי השנה ועלה השרף באילנות, ומתחילה צמיחת הפרי. אין מעשרים מפירות שחנטו קודם יום זה על הפירות שחנטו לאחר מכן.

עם זה, מכיוון שבמשנה מנויים יחד 'ארבעת ראשי שנים' (א' בניסן, א' באלול, א' בתשרי וט"ו בשבת) הוכיחו הגאונים שיום זה יש בו גם משום לקח רוחני לאדם, ובפרט שחז"ל דימו את האדם לאילן, ברוח דרשת הפסוק (דברים כ"ט) "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה".

לכן ביום זה על האדם להתעורר לעבודת הבורא מתוך תענוג וחיות מחודשים, כפירות האילן, שעניינם להוסיף תענוג - "להחיות בהן נפש כל חי".

מחלקת המודעות (גלנד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

במסתרי הבימה

110

תקציר: המעקב אחרי עקבות הבץ הסתים בכשלונו, והילדים שבים לתלמודם. אך מדוע נדמה להם כאלו אור השמש הפורץ מן החלון שבגג, מאיר היום פחות מכרגיל?

המשך יבוא!

במלוא גרונו: "יוליוס! מה אתה עושה?!"

הרומאי הפתע. הוא הסב ראשו בבהלה בבת אחת, בצורה בלתי־מחשבת. ואז, רגלו השעונית אל הקיר החליקה ממקום אחיזתה, והוא אבד את שווי משקלו. הוא הצליח לזרוע ולהתפס בקצה הסלם, אך טלטולי גופו רק גרמו לסלם הארוך עצמו להתנדוד ולאיבד את אחיזתו בקיר. השניות הבאות היו השניות האחרונות בחייו של הקצין הרומאי צמא הדם. הסלם נטה על צדו והתמוטט מלוא קומתו אל הקרקע הקשה, כשיווליוס משלם את מלוא המחיר.

הם הביטו בקצין הרומאי מזועזעים. נפשם הרגישה התפוצצה למראה האיש המובס. "בנפל אויבך אל תשמח", אמר גדעון, "אבל עלינו להודות להשם, אשר ברגע זה גאלנו וגאל את חברינו, ממזמותיו של האיש הלז, ועשה לו כאשר זמם לעשות לנו!"

"כן יאבדו כל אויביך, השם!", לחש מונבז. "הלואי שגורל דומה ימצא את כל חברי של יוליוס, הצרים על ירושלים!"

הם פנו מעם הרומאי, ופסעו בחזרה פנימה, בלב מלא הודיה, לבית המדרש, מתכוננים לשמש את חבריהם בספור נס ההצלה המפלא, אך מה זה היה להם, לכל החברים?

התלמידים ישובים היו על ספסלים הפוכים, כאבלים, וקול בכי חרישי נשא בחלל. "מה קרה?", נחרדו השנים, ונענו בגרון חנוק: "ירושלים... הרגע הגיעה השמועה הנוראה..."

גדעון ומונבז לא ראו עוד את משפחתם. לאחר תקופת האבלות שבו לתלמודם בחריק שנים ובמשנה מרץ, כשהם ישובים על הספסל מעשה ידי ידעיה הנגד, המזכרת הממשית היחידה שנותרת בידם מבית אבא; מבית ה'הקהל'.

"אסור לנו להשכר!", שגן גדעון למונבז. "אנחנו דור ההמשך! ירושלים עוד תבנה ותכונן, וגם הורינו יקומו לתחייה. וכשתבוא שוב שנת ה'הקהל', מי לדעתך יבנה את הבימה בעבור המלך המשיח?"

גדעון צחק. "ראה כמה מהר שמע השם לבקשתך. הנה שב האור לבית המדרש!". הם נרקנו חזרה אל ספריהם אך כעבר רגע, שוב! כאלו גוף זר מסתיר את האור! גדעון הרים ראשו כלפי החלון וראה זה פלא: האור שב לקדמותו. אלא שהפעם הספיק גדעון להבחין בגוף זר שנעלם מחלל החלון.

"מונבז!", רטט קולו של גדעון. "שמעני היטב! מישוהו מציץ עלינו מלמעלה, דרך החלון שבגג. וזה איננו הלל הזקן!"

"לא יתכן!", הרגיעו מונבז. "ראה כמה גבוה החלון הלז שבגג, הן שלושים אמה גבוה, לפחות! אי־אפשר לטפס אליו כלל!"

ואז נזכרו שניהם. "הסלם!", קראו יחדו בבהלה גדולה. הם זנקו ממקומם בשקט, יצאו מבית המדרש ופנו להקיף את הבניין. הם הגיעו לקיר האחורי והציצו אליו בזהירות. הם לא טעו. גבוה מעליהם, על קצה הסלם הגבוה של אילפא, עמד יוליוס הרומאי ואבן ענקית בידו, כשהוא תלוי בין שמים לארץ. רגלו האחת על השליכה הגבוהה ביותר בסלם, והשנייה שעוניה בקשי על הג המקמר. הוא לא ראה אותם. שקוע היה בהצצה פנימה דרך החלון. ודאי כועס הוא על שתי הצפורים שנעלמו לפתע מעיניו. מה יעשה עכשו?

יוליוס היטיב את עמידתו, נשען בשמאלו על הקיר המתקמר והניף את ימינו לאחור.

"הוא עומד לזרוק את האבן פנימה!", לחש מונבז באימה נוראה, אך לא היה זמן להזהיר אף אחד! גדעון צעד קדימה, שם את כפות ידיו כשופר וקרא

דבר התורה שלי האויב הקרוב והרחוק

איזו הקלה: המצרים טבעו בים סוף ובני ישראל נצלו. עכשו הם עומדים על שפת הים ושרים שירה לקדוש־ברוך הוא.

בתוך השירה הם אומרים: "אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד, נמגו כל ישיבי כנען". הפונה היא שכל העמים שמעו על נס קריעת הים, ורעדו מרב בהלה. ומיד אחר־כך: "תפל עליהם אימתה ופחד".

שימו לב, בתחלה כתוב בלשון עבר – "אז נבהלו אלופי אדום", ובהמשך בלשון עתיד – "תפל עליהם אימתה ופחד".

מסבר, שבאמת בני ישראל התפללו על העתיד. הם בקשו מהקדוש־ברוך הוא, ששם שהפיל פחד על האמות בקריעת ים סוף, כך יקרה גם כאשר בני ישראל יעברו את הירדן ויכנסו לארץ ישראל.

ובאמת, רש"י מסביר שהחלק הראשון של הפסוק, "תפל עליהם אימתה" – מדבר ברחוקים, בעמים אדום ומואב, העמים שמחוץ לארץ ישראל, ואלו "פחד" – מדבר בקרובים, היינו יושבי כנען, שבהם יצטרכו להלחם כדי לכבוש את הארץ.

גם במלחמת היצר יש אויבים 'קרובים' ו'רחוקים'. ה'רחוקים' הם מעשים חמורים, שאדם מצד עצמו רחוק מהם. רק אם יכשל בחטאים קלים יותר, הוא עלול להידרדר למעשים החמורים הללו.

'קרובים' – אלה המדות הרעות שיש בנפש האדם, ויש סכנו קרוב יותר שיכשל בהן. פה עקר המלחמה של האדם, להתגבר על ה'קרובים'.

הקדוש־ברוך הוא עוזר לנו במלחמת היצר. הוא עוזר לנו להתרחק מה'רחוקים', מהמעשים החמורים ביותר, ואחר־כך עוזר לנו להתגבר על ה'קרובים'. והכי חשוב, הקדוש־ברוך הוא נותן לנו כוח לכבוש את היצר הרע לגמרי ולהפך אותו לטוב.

(על פי לקוטי שיחות, כרך לו, עמ' 65)

מה רבו מעשיה'ה

העבשן הרגשן

צילום: Juan Ortega ויקיפדיה

אחד מבצעלי-החיים המעניינים שאפשר למצוא בים סוף הוא דולפין ענק שנקרא העבשן הקטלני. השם 'עבשן' מרכיב משתי מילים - 'עב' ו'שן'. יש לו שניים חזקות והוא גדול וכבד - משקלו יכול להגיע לשתי טונות.

וכפי שכבר נחשתם, קוראים לו 'קטלני' מפני שהוא בעל-חיים טורף, שמסגל להכניע אפילו לוייתנים.

ארכו מגיע לששה מטרים, גופו כהה, ואפשר לזהותו על-פי כתם לבן בגחונו. הוא שחין וזריז - מהירותו מגיעה ל-35 קילומטרים בשעה.

העבשנים אוהבים לחיות בלהקות, שבהן עד חמשים חברים. הם מסיעים זה לזה במציאת מזון, בהגנה על הגורים הקטנים, ואפילו בטפול בחברים חולים או פצועים.

בהיותם יונקים הם צריכים לנשם אוויר מחוץ לפני הים, ואולם ביכולתם לצלל למשך שמונה-עשרה דקות, ולהגיע לעומק של שש מאות מטרים!

העבשן גם מבצע קפיצות מרהיבות מחוץ למים לגבה חמשה מטרים. בכך הוא מפגין את כוחו.

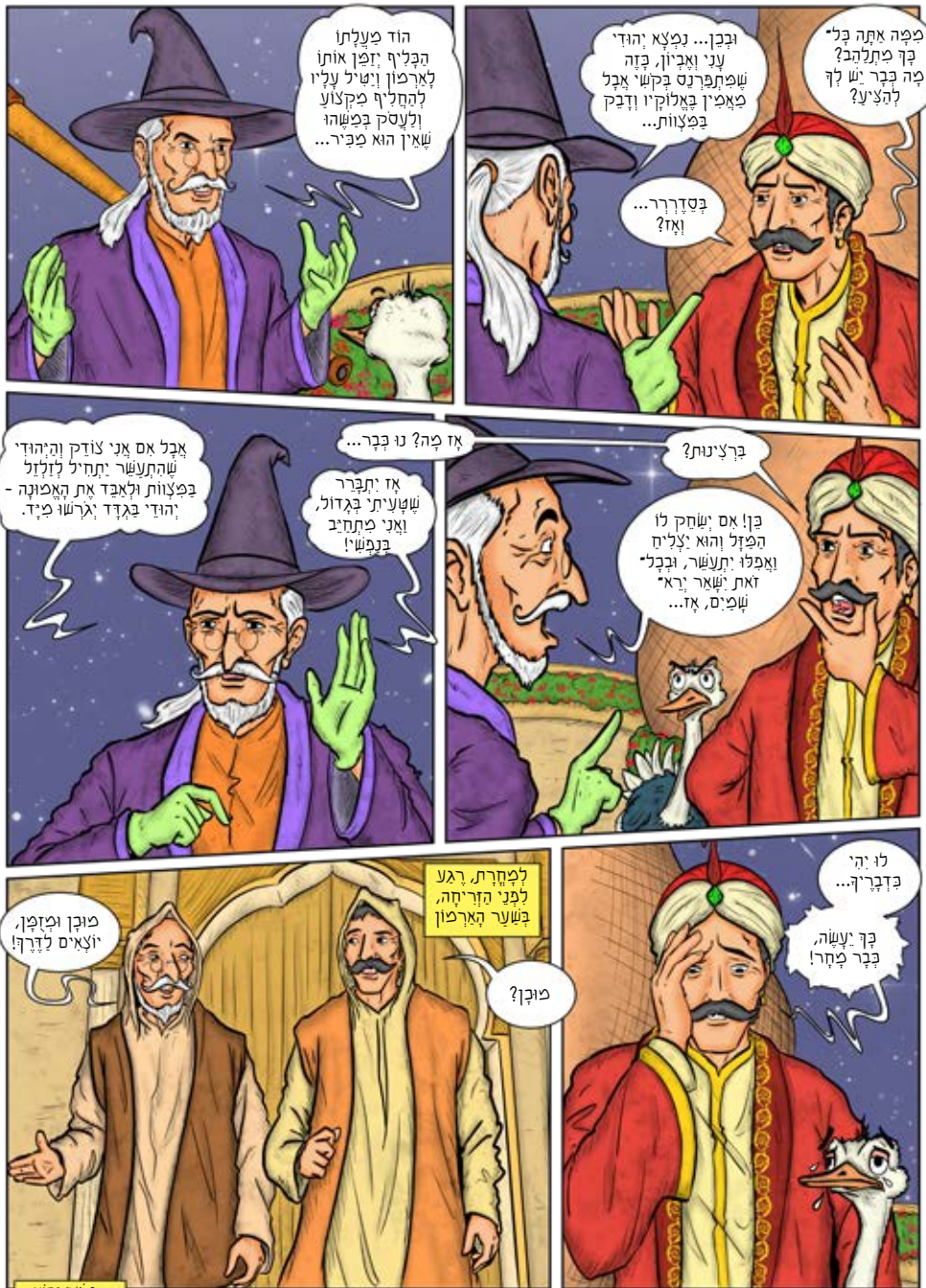
גם במעמקים החשוכים של הים העבשנים יכולים לצוד טרף. הם משמיעים קולות נקישה, וכאשר גלי הקול פוגעים בדג, הם חוזרים אל העבשן, וכך הוא יודע בדיוק היכן נמצא טרפו.

העבשנים אוהבים לשוחח זה עם זה בצלילים שהם משמיעים. לכל להקה 'ניב' משלה בשפת הדולפינים. העבשן חי בין 50 ל-60 שנה. הוא רגיש לשנויים במים, ורעש של ספינות או אקלים חריג, ואף מצב שבו חבר להקה נפגע - יכולים לפגוע בו.

בעולם חיים כמאה אלף עבשנים, והם מצויים באוקיינוס השקט, האטלנטי וההודי. פעם אחת הופיעה להקה של עבשנים אפלו בחופי הרצל'ה.

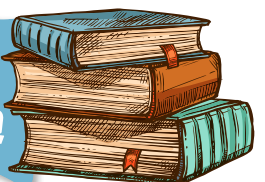
תקציר: האסטרונום הפרשע, שונא היהודים, חושב על רעיון אולי, ומתכוון להציג אותו לפני הכליף, שנחמד מהבקשה לגרש את יהודי בגדאד אך נכנע, באין ברירה, לערמוניותו של החוזה בבוכבים

הפסוק: יבוא

לשלחן הגשה קצרת פרות. על איזה פרי מברכים תחלה? אם אתם אוהבים פרי אחד במיוחד, קחו אותו וברכו עליו תחלה. אם כלם אוהבים עליכם באותה מדה, ברכו תחלה על פרי משבעת המינים.

הלכה בשבוע

"התפללתי עם הרבי ערב המלחמה"

למחנה שבויים בבודזין, אבל הדוד לא שרד.

עלייה. אחרי השחרור עליתי ארצה באוניית המעפילים 'מטרואה', והועברתי למחנה המעצר עתלית. רק לאחר פריצה של הפלמ"ח שוחררנו סוף־סוף. התקבלתי כחניך בבית הספר החקלאי מקווה ישראל, ובהמשך הייתי בין הלוחמים על הגנת קיבוץ משואות יצחק בגוש עציון, ונפלתי בשבי הירדנים.

חינוך. בעבודתי החינוכית השתדלתי להיות כמו אבא לתלמידים. האמנתי בכל תלמיד, וברוך השם ראיתי תוצאות גדולות. לקחתי תלמידים למסעות לפולין יותר ממאה פעמים, והעברתי לדור הצעיר את זיכרונותיי כניצול שואה.

ופרצת. במקווה ישראל הכרתי את הרב שמואל חפר, שלימים נעשה אחד מעסקניה החשובים של חסידות חב"ד. שיתפתי אותו לא פעם בזכות שנפלה בחלקי להתפלל במחיצת הרבי הריי"צ, לפני פרוץ המלחמה. ראיתי והערכתי את צורת הראייה של חסיד חב"ד על העולם ועל עבודת החינוך, מתוך גישה של 'ופרצת', הן בלימוד התורה הן בהפצת היהדות חוצה.

אברהם כרמי, ניצול שואה בן 96, זכה להיות במחיצת בעל ההילולא, הרבי הריי"צ, זמן קצר לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה

"אנשים אמרו לי לגשת אל הרבי ולבקש ברכה". כרמי

הרבי ומה גדולתו. ואולם אנשים היו אומרים לי לגשת אל הרבי ולבקש ממנו ברכה, ומזה הבנתי שהוא דמות גדולה. את הרבי כינו בסביבתי 'הליובאוויטשער', ואני זוכר מהתפילות בעיקר את הניגונים.

עדות. עם פרוץ המלחמה עבר הרבי לוורשה, וגם משפחתנו עברה לשם. חווינו את ההפצצות הקשות של הנאצים על העיר. אחרי שנים גיליתי איך תיאר הרבי את זעקות 'שמע ישראל' בעת ההפצצות: "את זעקותיהם של הנשרפים האומללים והאנשים הנפחדים, במיוחד הילדים הנשים והזקנים – אי אפשר לתאר... זעקה אדירה פרצה ספונטנית מפי כולם: 'שמע ישראל' השם אלוקינו השם אחד'. כל אחד היה בטוח כי אלה הרגעים האחרונים לחייו... בקשה לי מהשם יתברך שקריאה זו של 'שמע ישראל' תישאר חקוקה בזיכרוני לנצח".

מקלט. אני ואימי ברחנו לבית קברות בוורשה, והתגוררנו אצל דודי, שניהל את בית העלמין. שם 'חגגתי' את ברה־מצווה שלי. אימא הכינה ארוחת סלק ותפוחי אדמה, והיו גם מעט עוגות ו'לחיים'. הנחתי את התפילין ששלח לי סבי, ואני זוכר היטב את דמעותיה של אימי.

הישרדות. במרד גטו ורשה הסתתרנו בבונקר ונתפסנו בידי הגרמנים. אימי הופרדה ממני ונרצחה. אני ודודי הובלנו

תעודת זהות. אברהם כרמי, בן 96, תושב מקווה ישראל – בית הספר החקלאי הסמוך לחולון. ניצול שואה, שלחם במלחמת השחרור וישב בשבי הירדני. איש חינוך בבית הספר הדתי במקווה ישראל, ומפקח על בתי מדרש למורים ועל מכללות. זכה בפרסים מטעם מוסדות חינוך ומטעם יד ושם, וכן ב'אות הנשיא' למתנדב.

ילדות. נולדתי בשנת תרפ"ח (1928), בפולין, בעיירה קְשֶׁשׁוֹבִיצָה, הסמוכה לקרקוב. הייתי בן יחיד להורי, בצלאל ולאה. בהיותי בן שבע זכיתי בש"ס משלי, בזכות סבי, ששלח לי ש"ס סלאוויטה מתנה ליום הולדתי. ליבי היה מלא גאווה כשצעדתי עם אבא לתחנת הרכבת של ליז'נסק, לקבל את המתנה המיוחדת. לשום ילד באזור מגורינו לא היה ש"ס.

במחיצתו. בשנת תרצ"ט (1939), בהיותי בן 11, זכיתי לראות את הרבי הריי"צ מליובאוויטש, שאחרי שנות מסירת נפש ברוסיה הקומוניסטית, שבמהלכן נאסר, שוחרר, יצא מרוסיה וקבע את משכנו בפולין. זה היה בעיר אוֹטְבּוֹבְצֶק. התגוררנו אז מול ביתו של הרבי, וזכיתי להשתתף בתפילות עם הרבי.

ברכה. בגילי לא היו לי ידיעות נרחבות על עולם החסידות, ולא ידעתי להבין מיהו

"השתדלתי להיות כמו אבא לתלמידים". כרמי ונכדו ונינתו

כרמי במחנה העבודה. מעביר את מורשת השואה

חג לאילנות שמח

הרשות הטכנית בישראל לתוצרי מהדרין

מחסני השוק
מבצעים בכל מרכז

מחסני השוק
מהדרין